

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ ΑΓΙΑΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΡΕΣΣΟΥ
ΕΠΟΡΙΑΚΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑ
ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ
ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΠΕΥΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

Τηλ. 210 8027738 e-mail: agioi.apostoloi@gmail.com

ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ 18^η Σεπτεμβρίου 2011

ΕΤΟΣ 4ον ΤΕΥΧΟΣ 171ον

21/9 Τετάρτη 7:00 μ.μ. Ίερό Εύχέλαιο

23/9 Παρασκευή πρὸς Σάββατο 24/9
Ίερά Ἄγρυπνία 9:00 μ.μ. ἕως 1:00 π.μ.

11 π.μ. «**Νεανικές Συντροφίες**» **Κατηχητικά**
Σχολεῖα ὄλων τῶν βαθμίδων. (Στό κέντρο
Νεότητος ζαΐθουσα πίσω ἀπό τόν Ίερό Ναό).
Ἀρχίζουμε 2 Ὀκτωβρίου.

ΥΨΩΣΗ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Καθώς ο Μωυσής ύψωσε τον όφιν εν τή ερήμω, ούτως υψωθήναι δει τον Υιόν του ανθρώπου

Την κεντρική σημασία του σταυρού για τη ζωή της Εκκλησίας εκφράζει ανάγλυφα ό τρόπος με τον οποίο γιορτάζουμε γεγονότα πού, σχετίζονται μαζί του. Στίς 14 Σεπτεμβρίου γιορτάζουμε την παγκόσμια Ύψωση του Τιμίου Σταυρού. Σ' αυτή τη γιορτή ή Εκκλησία δίνει διάρκεια με το να ορίζει προεόρτια καί μεθέορτα. Οι Κυριακές προ καί μετά την Ύψωση είναι αφιερωμένες στο «μακάριον ξύλον» της σωτηρίας μας. Η ύμνογραφία αλλά καί τα αναγνώσματα πού διαβάζονται ατούς ιερούς Ναούς, αναφέρονται στο σταυρικό ήθος του αληθινού πιστού, στον τρόπο μεθέξεως της χάριτος του μυστηρίου του σταυρού.

Από το σημερινό ευαγγελικό ανάγνωσμα θα μας απασχολήσει ή σύνδεση του χάλκινου φιδιού, πού ύψωσε ό Μωϋσής στην έρημο, με το σταυρό του Χριστού. Τη σύνδεση την κάνει ό ίδιος ό Χριστός, αποκαλύπτοντας το πραγματικό νόημα του γεγονότος της Παλαιάς Διαθήκης.

Το χάλκινο φίδι καί ό σταυρός

Η όλιγοψυχία του λαού των Εβραίων κατά την περιπλάνηση του μέσα στην έρημο, τον οδήγησε στο γογγυσμό εναντίον του Θεού καί του Μωϋση, πού τον έβγαλαν απ' τη γη της Αιγύπτου. Αισθανόταν τη δουλεία πιο υποφερτή άπ' τη σκληρή ζωή της ερήμου. Ηταν τυφλός απέναντι στίς δωρεές του Θεού. Η παιδεία πού του δόθηκε κατόπιν από το Θεό ήταν αποκαλυπτική καί προφητική. Αποκάλυπτε το εσωτερικό δράμα των υιών του Ισραήλ καί προέλεγε συμβολικά τη λύτρωση άπ' αυτό το δράμα. Τα φίδια πού θανάτωναν τους Εβραίους ήταν αισθητές εικόνες των φαρμακερών λογισμών της αμαρτίας καί της απιστίας πού θανάτωναν τίς ψυχές τους, ενώ το χάλκινο φίδι, πού ύψωσε ό Μωυσης στην έρημο με εντολή του Θεού, ήταν τύπος του σταυρού, του σωτηρίου ξύλου, πού επάνω του ό Χριστός συνέτριψε «τον το κράτος έχοντα του θανάτου», δηλαδή το διάβολο.

Στό σταυρό βλέπουμε «κατάστικτο τοις μώλωπι» αλλά καί «πανσθενουργό» το σώμα του Χριστού. Είναι σώμα ανθρώπου, αλλά χωρίς αμαρτία, όπως το χάλκινο φίδι ήταν χωρίς δηλητήριο. Ο Χριστός σήκωσε πάνω του όλες τίς συνέπειες της αμαρτίας του κόσμου, ό Ιδιος

όμως ήταν άναμάρτητος. Ο θάνατος Του ήταν άδικος- ήταν από μέρους του διαβόλου μια κατάχρηση εξουσίας. Γιατί ο διάβολος είχε το κράτος του θανάτου μόνο γι' αυτούς πού είχαν πληγωθεί από το κεντρί της αμαρτίας. Στο Χριστό όμως πραγματοποίησε την ακρότατη αδικία του. Γι' αυτό ο Θεός, ο όποιος «δικαιοσύνας ήγάπησε», με το θάνατο του Χριστού κατέργησε την εξουσία του. "Οπότε στο σταυρό βλέπουμε τη νέκρωση της αμαρτίας. Το χάλκινο φίδι είναι σύμβολο της νεκρώσεως του νοητού φιδιού, του διαβόλου. Στρέφοντας λοιπόν την εσωτερική μας προσοχή —όλη μας την ύπαρξη— στο σταυρό, αναπτερονόμαστε από τη νέκρωση του θανάτου και του διαβόλου και ερχόμαστε σε κοινωνία με την αληθινή ζωή, το Χριστό.

Είναι φανερό ότι ο σταυρός δε χωρίζεται από τον Εσταυρωμένο. Δεν είναι ένα απλό σχήμα ή σύμβολο μιας ιδέας. Συνοψίζει όλη την αγάπη του Θεού για τον κόσμο. Είναι ή ενέργεια του Θεού πού ανακαινίζει την κτίση. Ο σταυρός επίσης δε χωρίζεται από την ανάσταση. Ο σταυρός αν δε συνδεόταν με την ανάσταση, θα ήταν ένα φονικό μέσο. Τώρα είναι ή πύλη της ζωής. Αυτή ή αλήθεια έχει συνέπειες μέσα στην καθημερινότητα του πιστού. Ο σταυρός και ή ανάσταση εκφράζουν μαζί το βίωμα του ορθοδόξου, στο όποιο δεν υπάρχουν μονομέρειες. Δεν υπάρχει ούτε απαρακλητη λύπη, ούτε ξέφρενη χαρά. Υπάρχει χαρμολύπη, χαρά μαζί και λύπη. Γι' αυτό ψάλλουμε: «ό σταυρός σου, Κύριε, ζωή και ανάστασις υπάρχει τω λαώ σου». Είμαστε ή Εκκλησία της αναστάσεως πού κέντρο της ζωής της έχει το σταυρό.

Πίστη και σταυρός

«Καθώς Μωϋσής ύψωσε τον όφιν εν τη έρήμω, ούτως ύψωθήναι δει τον Υϊόν του ανθρώπου, ίνα πάς ό πιστεύων εις αυτόν μη άπόληται» (Ιωάν. 3, 14-15). Σ' αυτό το πυκνό σε νοήματα χωρίο βλέπουμε την πίστη να συνδέεται με το σταυρό και να έχει ως συνέπεια την αιώνια ζωή. Καθώς επίσης, ή όραση του χάλκινου φιδιού να αντιστοιχίζεται με την πίστη στο πρόσωπο του Χριστού. Στην περίπτωση του χάλκινου φιδιού «πάς ό δεδηγμένος ιδών αυτόν ζήσεται» (Αριθμ. 21, 8). Τώρα, «πάς ό πιστεύων εις αυτόν... έχει ζωήν αιώνιον» Η ορθόδοξη πίστη είναι σταυρός γιατί περιεχόμενο της είναι ο λόγος του σταυρού, ο όποιος «τοίς μεν άπολλυμένοις μωρία εστί, τοις δε σωζομένοις... δύναμις Θεού εστί» (Α' Κορ. 1,18)

Η ορθόδοξη πίστη κηρύσσει «Ιησούν Χριστόν και τούτον έσταυρωμένον» και καθοδηγεί τους πιστούς ώστε να γίνουν μέτοχοι

της χάριτος του σταυρού. Μετέχουμε στη χάρη του σταυρού με την υπακοή στο θέλημα του Θεού, το οποίο τίς περισσότερες φορές έρχεται σε σύγκρουση με το δικό μας θνητό και αμαρτωλό θέλημα. Σ' αυτή τη σύγκρουση ή πραγματική νίκη μας πηγάζει από την εκούσια σταύρωση του σώματος της αμαρτίας πάνω στο σταυρό των εντολών του Χριστού. Αυτό είναι ένας πόνος πού γεννιέται από την πίστη. Η πίστη μας οδηγεί στον εκούσιο θεραπευτικό πόνο της μετάνοιας.

Ζούμε σε μια εποχή αντίθετη με το σταυρικό πολίτευμα της Εκκλησίας. Ο εμπαθής άνθρωπος της πτώσεως θεωρείται «φυσικός» άνθρωπος και έχει τεθεί ως κριτήριο όλων των πραγματικοτήτων. Μέσα στη νοοτροπία του σύγχρονου κόσμου πολλοί θέλουν την Εκκλησία να είναι διαλλακτική με την αμαρτία. Η Εκκλησία πράγματι είναι επιεικής στον αμαρτωλό, όχι όμως για να δικαιώσει την αμαρτία του, αλλά για να του δώσει δύναμη ν' απαλλαγεί άπ' αυτήν.

"Οραση και πίστη του σταυρού

Σύμφωνα με τον άγιο Ισαάκ το Σύρο, ή πίστη είναι θύρα των μυστηρίων. Με τους μεγάλους οφθαλμούς της πίστεως βλέπουμε τα μυστήρια του Θεού. Η πίστη είναι φως πού έρευνα σκοτεινές περιοχές για την ανθρώπινη διάνοια. Με αυτήν βλέπουμε τον Εσταυρωμένο βασιλέα της δόξης και γιατρευόμαστε από τα δήγματα της αμαρτίας. Η ζωή μας είναι πορεία στήν έρημο. "Όταν στους διάφορους πειρασμούς και στίς δυσκολίες της ζωής αρχίζουμε να γογγύζουμε εναντίον του Θεού, δίνουμε ελευθερία στους φαρμακερούς λογισμούς της απιστίας και της αμαρτίας να χύσουν το κολαστικό τους δηλητήριο στήν ψυχή μας. Οι λογισμοί πού γεννά ό γογγυσμός είναι από τους πιο βασανιστικούς και θανατηφόρους. Μας μπλέκουν σε φαύλους κύκλους σκοτεινών σκέψεων και δε μας αφήνουν να δούμε το νόημα των γεγονότων. Δεν μας αφήνουν ν' ακούσουμε τα μηνύματα του Θεού, πού είναι κρυπτογραφημένα μέσα στίς αντίξοες συνθήκες της ζωής μας.

Η πίστη στο σταυρό και την ανάσταση του Χριστού είναι κοινωνία με τον αναστημένο νικητή του θανάτου. Αυτή ή κοινωνία, πού είναι υπακοή στο θέλημα Του και προσευχή στο όνομα Του, είναι όραση «εν έσόπτρω» (μέσα από καθρέπτη, δηλαδή δεν είναι ακόμη πλήρης και τέλεια) και πρόγευση της ζωής του μέλλοντος αιώνος.

π. Θ. Βαμ.Φωνή Κυρίου 11-9-1994

Ο Κύριός μου κι ο Θεός μου!!!

